

یو سه بگذ شه

ترجمه‌علی اصغر خا ن

شاعری درجا پان

این فصه در قرن شاتر د هم در موضوع دو شخص که یک آ نهایا بنام «ریکیو» مسیعی و ماستر مراسم و تعارفات مخصوص چای و دیگری با اسم «تیکوهید بوشی» معرف و آ قای جنگ بود کفته شده . شخص اولی کلمه را خیلی دوست داشته و در پروردش آ نهایه‌های هوا خلیت بعمل می‌آورد . نانوی خیلی مشتاق دیدار و ملاقات رفیق خود بود . روزی ریکیو رفیق خود را جهت صرف چای در هنگام صبح دعوت نمود . ضیافت با کمال محبت بذیر فته شد تیکو به نسبت صرف چای مشاهده کلمه‌ای قشنگ و نمیشوند خود را بیشتر این هیئت داده و در وقت موعد بطرف منزل دوست عازم گردید . چون بخانه نهاد فرق موالات جست برخلاف توافق در اطاق کلی را ملاحظه نتوانست خیلی برآشت با کمال ختونت از ریکیو پر سید کجا است جلال و افتخار کلمه‌ای خندان و گوآن بته های کلمه‌ای قشنگ ؟ ریکیو در جواب هیچ لذت نداشت خاموش بود شرین هنگام سردار معموم به تعقیب رفیق داخل اطاق گردید ، بگوش نشست و اطراف را بدقت مینگر یست با لآخره در کنج اطاق ملاحظه کرد کل خندانی دهان منبع خود را بطرف او کشاده است آن کل بقوس و فرحی که از نظرها دور باشد شبا هست کامل داشت . بهت و تجدیر اطراف تیکو را فرا گرفته و در دریای حیرت غوطه های میز و در مقابل

مهارت و استادی ریکیو کاملاً مغلوب و در شکسته گردید نقطه مهم و اصل موضوع در اینجاست که ریکیو با چه نرا کت و دلبری کسی را که در وادی آشنازگی و تأسف قدم میز دیدار و متتبه ساخته و بهترین موقعی را برای او تهیه کردد را آن گوشهداری تایک تشمع آن گل تا بان تاچه حد روچ تیکو را مجد و بواز عالم خارج کاملاً منزوعش گر دانید گویا مهارت ریکیو افکار رفیق خود را فرمان این موقع نازک و اثرات آن گردانید.

این شخص موقع شناس از بین گلهای تریمه شده خویش صرف یکی را انتخاب و مانند صانعی که جهت نهایش بهترین نمونه صنعتی خویش را بعزم نهاده امیگذارد قابلیت ذاتیه خود را برای دوست اشعار نمود. کسیکه در زاویه تنها نی و از زوای عزلت گزیده و غریق لجه تخیلات معنوی و افکار روحی گردد میتواند که همه هوا و هوسر و جمله خواهشات و تنبیلات خود را ییکو گذاشته رشته علاوه بر از عالم مادیات کاملاً بر کند. این وقت است که شخص حوصله تمامی جهت استماع قصائد ییدا کرده میتواند آری و آن هنگام چه وضعیت من موز و چه حالت خواب آلودی بر روی کار آمده بود. تنها اتزروا و خاموشی میتوانند که تمامیت یک شخص رامضون و محفوظ نگاهدارند.

اگر شعر امتنین، ورجال بزرگ جایان گذشته را تحت دقت گرفته و بدای نیم که آبا از چه رهکندر اثرات خود هزار یکو و نفیس جلوه داده و سمت محبویت را بدست آورده اند خواهیم دانست که صرف از اثر موقع بهتر و نازکی آن همه شاه کارها و فرمانیات های خود را بهترین صورت بموضع اجر اگذشته اند و نیز اگر هاچا پانیها در شاعری، نقاشی و اجرای مراسم مخصوصه تی ایز م زمان مخصوص صدر اهمیت نداده و قدر موقعیت نازک و نفیس را پوره حسن نتوانیم گویا در مقابل فن سهو بزرگ از ماسرز ده

و حالت های آن مردمان سخانه که در اطراف مالک آواره گردی میکنند شباهت کاملی بهم میرساند و اگر هادر بدر فنگشه و بطرف موقع آن توجهی بعمل نیاریم رفعت و جلال سابقه خودهارا از دست خواهم داده و این لحاظ است که تی ایز مر از همه اولتر موقع ارتباط داشته و از این در وقت مهمیشتر خواهد بود و علاوه این راه میدانیم که کثرت اشخاص از ارتشت و عدم روابط افکار و اخلال تنهائی قابل استفاده ادبی نخواهد بود.

شاعری در جایان جهت انتظام و ارتباط افکار موقع خاموشی.

و گوشه تنهائی بکار دارد.

از زمانه های بعیدی است که در مغرب بیانات والفاظ مخصوصی راجع به «دیوانه نیکو» گفته می شود این گفتار متن من مزخر فات چندی هم می باشد می گویند روز گاری که شخص بمقام شامخی صعود نموده و تاج کل را به نسبت افتخار بر میز نماید دیوانه خواهد شد و هر شاعری که مرتبه اش بزرگتر گردد حالت جوین را بحسب خواهد آورد چنانچه جهت اینها این بیانیه شیلی Shelly را نمونه قرار می دهد ولی در مقابل نظر بات و افکار جایانی این مقوله تماماً مزخرف و بمعنی است زیر اشعار ماهر و بادرانی تاج گلی را آنقدر اهمیت نداده و بجاده جنون روان نخواهد شد بلی در جایان شاعری حالت خود سری را از خود بروز نداده و اگر فرضاً مالک آن هم باشد در ز او به عنلت و گوشه تنهائی روح خود را کاملاً ساف و از آلایشات منزه خواهد ساخت. آری شاعر حقیقی ما شخصیات را ترکی داده و فن خود را باعی درجه تکامل همیرساند او درین کشاکش و گیر و دارز نماید کانی برای خود مامن درستی پیدا کرده و در آنجابه بهترین صورت به اش و تحریر می برد.

مهارت و استادی ریکیو کاملاً مغلوب و ورشکسته گردید نقطه مهم و اصل موضوع در اینجاست که ریکیو با چه نرا کت و دلبری کسی را که در وادی آشفتگی و تأسف قدم میز دیدار و متبه ساخته و بهترین موقعی را برای او تهیه کردد رآن گوشهداری تایک نشمع آن کل تا بان تاچه حد روح تیکورا مجذوب و از عوالم خارج کاملاً منزعش گر دانید گویا مهارت ریکیو افکار رفیق خود را فرمان این موقع نازک و اثرات آن گردا نید.

این شخص موقع شناس از بین گلهای تریه شده خویش صرف یک را انتخاب و مانند صانعی که جهت نهایش بهترین نونه صنعتی خویش را بعزم نهاده امیگذارد قابلیت ذاتی خود را برای دوست اشعار نمود. کیکه در زاویه تنها نی و از روابط عزلت گزیده و غریق لجه تخیلات معنوی و افکار روحی گردد میتواند که همه هوا و هوس و جمله خواهشات و تهابات خود را بیکو گذاشته رشته علامه قرآن از عالم هادیات کاملاً برگزند. این وقت است که شخص حوصله تمامی جهت استماع قصائد ییدا کرده میتواند آری و آن هنگام چه وضعیتی مرموز و چه حالت خواب آلودی بر روی کار آمده بود. تنها ازدواج خاموشی میتواند که تمامیت یک شخص را مخصوص و محفوظ نگاهدارند.

اگر شعراء متفقین، ورجال بزرگ جایان گذشتندرا تحت دفت گرفته و بدایم که آبا از چهره‌کذر اثرات خود هارانیکو و نفیس جلوه داده و سمت محبویت را بدهست آورده اند خواهیم دانست که صرف از اثر موقع بهتر و نازکی آن همه شاهکارها و قابلیت‌های خود را بهترین صورت بوضع اجر اگذشتند اگر ما چاپانیها در شاعری، نقاشی و اجرای مراسم مخصوصه تی ایزیم زمان مخصوص صدر اهمیت نداده و قدر موقعیت نازک و نفیس را پوره حس نتوانیم گویا در مقابل فن سهو بزرگ از ماسرز ده

و حالت مایه آن مردمان بیخانه که در اطراف مالک آواره گر دی میکنند شباهت
کاملی بهم میرساند و اگر مادر بدر فن گشته و بطرف موقع آن توجهی بعمل نیاریم
رفعت و جلال سابق خودهارا از دست خواهم داده و این لحاظ است که تی ایز
از همه اولتر بموضع ارتباط داشته و اثر ات آن در وقت مهم پیشتر خواهد بود علاوه
این راه میدانیم که کثرت اشخاص از ارتشت و عدم روابط افکار و اخلاق تنهائی قابل
استفاده ادبی نخواهد بود.

شاعری در جایان جهت انتظام و ارتباط افکار موقع خاموشی،

و گوشه تنهائی بکار دارد.

از زمانه های بعیدی است که در مغرب بیانات والفاظ مخصوصی راجع به «دیوانه
نیکو» گفته می شود این گفتار متن من هز خرفات چندی هم میداشدم گویند روز گاری که
شخص بمقام شامخی صعود نموده و تاج کل را به نسبت افتخار بر میز ند دیوانه خواهد شد
و هر شاعری که مرتبه اش بزرگتر گردد حالت چون را بذست خواهد آورد چنانچه
جهت انبات این بیانیه شیلی Shelly دانمونه فرمید هند ولی در مقابل نظر بات
و افکار جایانی این مقوله تماماً مزخرف و بی معنی است زیرا شاعر ما هر و بلاد را یعنی
تاج کل را آنقدر اهمیت نداده و بجاده جنون روان نخواهد شد بلی در جایان شاعری
حال خود سری را از خود بروز نداده و اگر فرضآ مالک آن هم باشد در ز او یه عنلت
و گوشه تنهائی روح خود را کاملاً ساف و از آلایشات هنر خواهد ساخت. آری شاعر
حقیقی ما شخصیات را ترکش داده و فن خود را باعی درجه تکامل همیرساند او درین کشا کش
و گیر و دارز ندگانی برای خود مامن درستی بیدا کرده و در آنجایی بهترین صورت به انشا
و تحریر می پردازد.

در موضوع اهمیت سادگی و عدم تکلف بارها مصاحبه نموده و یقین دارم که این وضعیت درین زندگانی و فن فرقی نخواهد گذاشت آری در تنهائی و سادگی شاعر افکار متشتته خود را بکمال اطمینان جمع کرده و بدراجه در دریای نظرات و خیالات بلند معنوی فرموده که حتی طعم زبان خویش را هم فراموش میکند این زمان الفاظی چند از ارات مهمی فراهم ساخته و کلمات مختصره معنی مهمنه و اشارات مفده خواهد نمود آن زمان است که مرتبه شاعر خیلی رفیع و نه تنها مورد احترام و عنزت احباب و آشنا بان قرار خواهد یافت بلکه هر کس وجودش را غنیمت شد و در مقابل طریق اطاعت و خلوصیت را خواهند یدمود زیرا منبی بزرگ و ناصح عالی مقامی شاعر بوده و تنهایی و نقضی را او اصلاح میتواند و علاوه جرئت مینهایم آنکه شعر ای جایان نسبت بادبای باقی ممالک ممتاز بوده و باکمال رقت خوانندگان خود را هتاور میسازند.

روح شاعری

اینک بیاد چهل سال پیشتر یعنی آن روز خوشگوار و فراموش شناسی علم اسلام و مطالعه فرنگی از علم علوم انسانی که از بته های بااب و قاب کوکنار و بروانه های ملوانه مشحون گردیده بود و بالآخر همان مرغزار مرغوبیکه دلربائی و نفاستش را برند و خوش خوان و قشنگ کاکلی خیلی افزوده بود سخن هیرانم آری هنگام بهار است کائنات بانیکوترين نظاهرات جلوه گری گردد و روح هر شخص حساس را مستغرق تهاش او حیران و دائم بر قیمت که هر کدام علوبت و نزاکت جداگا نه دارد میگردد ساعت ۹ روز زهانی است که هنوز سر و روی گلها از حرارت شمس برهنه نشده و چادرش بنم آنها را پوشانیده است اطاق کوچکم درین بته های گلاب موقعیت دارد در اینجا بلي است که معبر عمومی را با این اطاق از تباطط بیند هد وقتی است که یکی

از دوستان امریکائیم مرا صدای ده و میخواهد داخل خانه گردد . او ملاحظه کرد که رشته تابان الیاس مانندی از روی چوبهای درب اطاق و از جالی عنکبوتی بطرف باغ نزدیت و صفا امتداد یافته نخواست موجب انکسار و یا علت آن نداشت در خشان گردد و خواهش نکرد که سلسله افکار و تصویرات عنکبوت بیچاره را که او نیز از مزایای این منظره زیبا استفاده میخواست مختل و برآورده گرداند .

با خود گفتم این شخص چه روح شریفی دارد که درست حقیقی جایانه و صاحب افکار آنها بوده و حقیقت این رشته را باحال عنکبوت بخوبی درک توانسته است . شعرای جایانی درین خودها و حقیقت فاصله معینی را محفوظ نگاه میدارند آنها

شخصیات را بر طرف و نسبت به اجتماعی و کثرت اشخاص تنهائی و عنزت را پیشتر اهمیت میدهند . تصور و ملاحظه آنها با دیگران خیلی متفاوت است مثلاً شخصی درختی را از حیث صورت ظاهری و شاخچه و برگ ملاحظه میکند و حال آنکه شاعر جایان تمام درخت را از نقطه نظر اینکه روح و جاهت در آنجا کمین گردد خواهد نگریست . برخلاف مغایران شعرای جایان تنهای و در خاموشی با محبو به و جاهت معاشقه میورزند .

پرتاب جامع علوم انسانی

ما شعر اخیلی خوشیم که در قصر فراموش شده تنهائی حیات خود را به بیان رسائیم خیلی خوش داریم که خود هارا بواسطه صفائی تفکرات افکار عالیه متكامل سازیم به نسبت عدم استعمال بلاغت ها و قلایمات مشکله شاعری شعرای ما الفاظ معذوذ و مختصری را استعمال گردد و از هشکل پسندی کناره جوئی میورزند زیرا آنها بی اهمیتی مشکلات مذکوره را بوره فهمیده اند . ما جایانه با کمال اختصار و ایجاد سخن هیز نیم چنانچه گفتار هو کو Hokku بزرگترین نمونه شاعری جایان و ابراز سادگی و ایجاد آن میباشد .

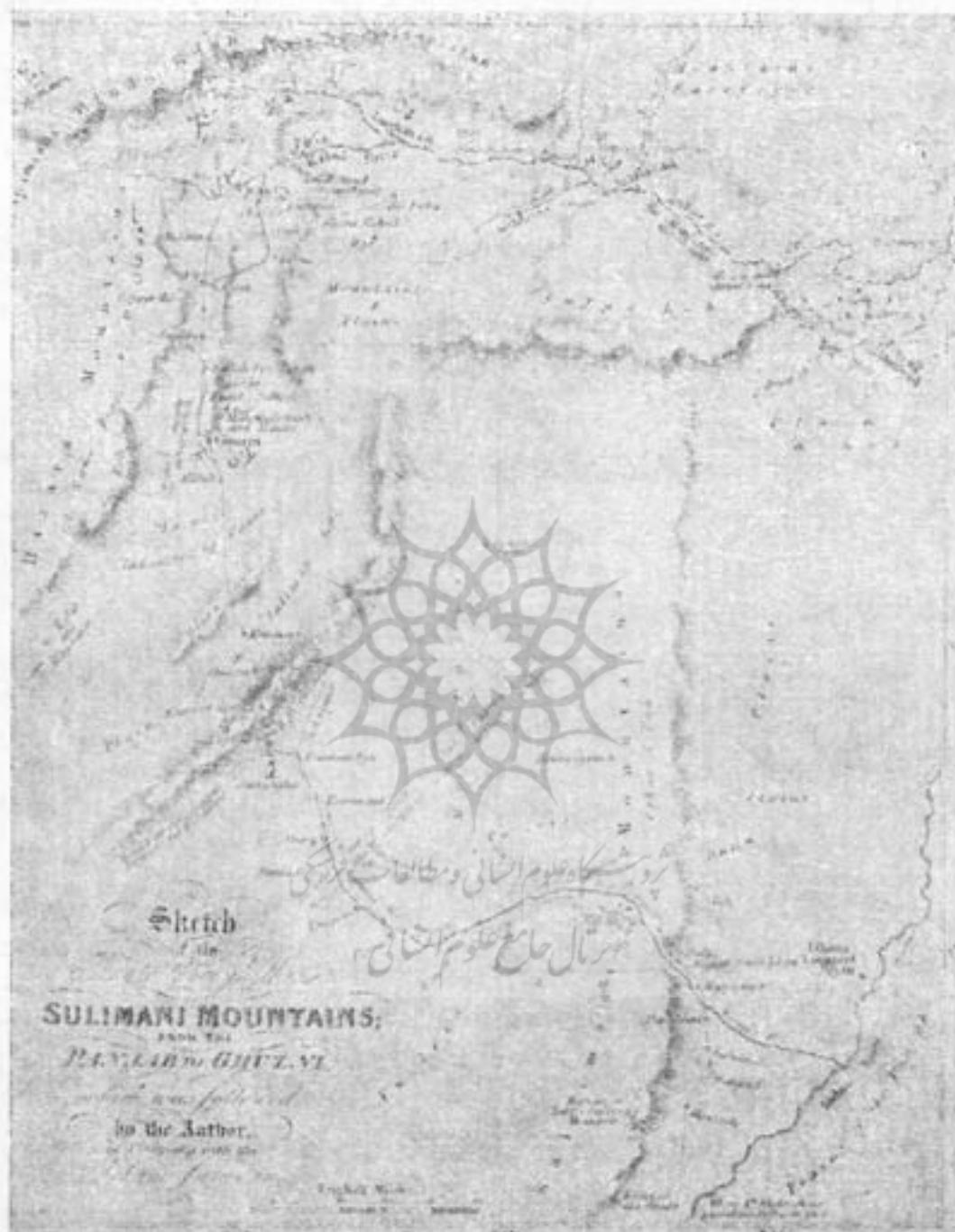
«Nanaye yaye
Hichido garan
Vaye zakura . »

شاعر موصوف در هنگام بهار از مشاهده نگوشه های آلو بالو و ملاحظه برج های معبدی که در وسط اشجار من بن نمودار میشدند هتایرشده و با کمال وضاحت وادیت حقیقت این مسئله را بدون افزایش و کاهشی ابراز داشته است . سادگی و عدم تکلف اختصار و اظهار حقیقت از اعیان از مخصوصه شاعری در چاپان است . یکی از دوستان اشعار او را خیلی تعریف و افکار صاف اورا از این حقیقت گوئی تقدیر کرده . اگر ما بتاریخ ادبیات قدیم چاپان مراجعه کرده و شاعری دوره های ماضی آن را نخت مطالعه بگیریم خواهیم دید که برخلاف کتب مولفات غرب که همه برای عموم واستفاده مردمان خارجی یافتند در چاپان انتشار کتب بصورت اتفاقی بوده و مقصد منحصر آنها همانا انتشار و عمومیت کتب بوده است . در اواسط قرن هفده در تحت اداره توکوگاوا اشا گوئیت Tokugawa shogunate انتشار و توزیع کتب جهت مطالعه عموم جدیداً بروی کار آمده حکایات افسوسی و عظامی مختلفی بدزیریه اشخاص لائق و شعرای برجسته نوشته میشدند چنانچه اکثر آنها تا امروز نیز اهمیت و اعتبار کامله دارند . اگر چه کتب مذکور اکثر آنها برای تفریح و ساعت تبری خارجی بودند . می یافتند باز هم دو اثر مخصوصی از قبیل احباب و دوستان مصنفین از آنها استفاده جسته و دیگران از مطالعه و با استفاده محروم بودند .

دوره هیان Heian « ۱۲۰۰ الی ۱۸۰۰ » عصر مخصوص نشر نویسی چاپان بوده و درین دوره نسبت بزردها خانم ها امتیاز تخصیصی حاصل کرده بودند . مهیمین نوشی آن وقت مورا ساکی شیکیبو Murasaki shikibu « یاسیشونا گون »

«*Seishonagon*» کانی هستند که نثر نویسی را خیلی بلند برده و مادر فکریه آنها بسیار قدر و قیمت ییدا کرده توانسته است ایشان بادبیات خیلی اهمیت داده و گفتار آنها از حیث نفاست و ادبیت مقام بلندی را اشغال کرده است. اثر قیمت دار و بسیار دلچسپ سیشو ناگون یاما کورا نوشی ا نوع نوونه های منکا هیتوانند که وقت فراغت انسان را بخوبی متصرف شوند چنانچه خود نویسنده نیز در این خصوص اشاره کرده. بعد از آن دیگر از اعلی نگردید. متفقینم که در هر جایی که امثال این گواهر ثمین دستیاب گردد خیلی پر بهای بوده و در صحنه ادبیات کشور ژاپان در صفحه اول احراز موقوفیت خواهد شد و چون «صنفه موصوفه با کمال بلاغت و تلازمات ادبی اثر خود را آوارش نداده علت آن است که او نمیخواست یادگارها و مآثرش جهت مدح و تعریج برای عموم ارائه شود بلکه همه نگارشات و اثرات ادبیه مذکوره صرف بطور خصوصی و با محیط محدودی صورت نخربر را در بر کرده است. نه تنها در هنگام سیشو ناگون ادبیات و نثر نویسی رونق بسزائی داشته و نویسنده کان موصوفه بطور خصوصی نظر طیبات خودها ادامه میدادند بلکه شعر ای هنگم «هوکو» در آغاز عبادت بحری بر و نگارش پرداخته اند و از این لحاظ است که به نسبت خصوصیت ها و افکار مخصوصه دانستن معانی و حقیقت نگارشات شان تا یک حد مشکل بمنظار میخورد. «باقی دارد».

خط حرکت وابن معه کاروان لو جانی -

(متعلق مقا لہ کتاب و این)